

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13814/2025
31.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Јасмине Симовић, Бранислава Босиљковића и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Градска топлана“ из Зрењанина, чији је пуномоћник Немања Гавранић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Здравко Ћосић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 468/22 од 18.09.2024. године, у седници већа одржаној 31.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 468/22 од 18.09.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 468/22 од 18.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 1846/21 од 10.02.2022. године, ставом првим изреке, одржано је делимично на снази решење о извршењу јавног извршитеља именованог за подручје Вишег и Привредног суда у Зрењанину Светлане Гарчев Петерка бр. ИИвк 113/21 од 17.03.2021. године у делу којим је обавезана тужена, као извршни дужник да у року од осам дана намири потраживање тужиоца, као извршног повериоца у износу од 9.820,80 динара, са законском затезном каматом од 18.02.2021. године до исплате, као и трошкове извршног поступка у износу од 5.284,80 динара. Ставом другим изреке, укинута је решење о извршењу јавног извршитеља именованог за подручје Вишег и Привредног суда у Зрењанину Светлане Гарчев Петерка ИИвк 113/21 од 17.03.2021. године у делу којим је обавезана тужена, као извршни дужник, да у року од осам дана намири потраживање тужиоца, као извршног повериоца, у износу од 10.581,26 динара, а преко досуђеног износа од 9.820,80 динара, за износ од 760,46 динара, са законском затезном каматом од 18.02.2021. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да накнади тужиоцу трошкове поступка у износу од 50.900,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 468/22 од 18.09.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена и делимично одбијена жалба тужене и делимично преиначена пресуда Основног суда у Зрењанину П 1846/21 од 10.02.2022. године у

делу одлуке о трошковима парничног поступка, тако што је досуђени износ трошкова поступка смањен са износа од 50.900,00 динара на износ од 37.400,00 динара док је наведена пресуда потврђена у преосталом ожалбеном делу. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила посебну ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23 – други закон), оценио да ревизија тужене није изузетно дозвољена.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произлази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови, под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном правноснажном пресудом је исплата дуга у износу од 9.820,80 динара на име задужења за фиксни део обрачуна за период од јануара 2020. године до јуна 2020. године, јер тужена није измирила тужиоцу наведени износ до закључења главне расправе, имајући у виду да тужена станује у стану за који су издати утужени рачуни, али да се искључила из система даљинског грејања и у спорном периоду није била корисник топлотне енергије коју испоручује тужилац.

Према оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења, као и да је одлука о тужбеном захтеву заснована на примени члана 38. Одлуке о условима и начину снабдевања топлотном енергијом („Службени лист Града Зрењанина“ бр. 32/13...2/20) и у складу са правним схватањима израженим кроз одлуке Врховног суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужиоца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. При том,

указивање у ревизији на другачије одлуке нижестепених судова није од значаја, јер правилна примена материјалног права у споровима са тужбеним захтевом, као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања. Ревизија се не може изјавити због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у смислу члана 407. став 2. ЗПП, осим у случају члана 403. став 2. ЗПП, па ни у поступку по посебној ревизији, с обзиром на то да погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање није прописано као ревизијски разлог одредбом члана 404. тав 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. а у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да спорови мале вредности јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда (којом је одлучено у спору мале вредности) није дозвољена ревизија.

Иницијални акт-предлог за извршење на основу веродостојне исправе је поднет 18.02.2021. године. Вредност предмета спора износи 9.820,80 динара и ради се о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужене није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић